

nest, terwijl de andere reigers nog eenigen tijd een groot lawaai maakten. Het duurde een heele poos, eer de gewone kalmte weer teruggekeerd was. De zwarte roovers zaten uit de verte toe te kijken, wachtend op een nieuwe gelegenheid, om een paascheitje machtig te worden.

Rotterdam.

F. D. E.

Boomkikvorschen bij Breda. — Op een onzer excursies nl. op 30 Juni troffen we op een eilandje, gelegen in de natte hei, tusschen Geersbroek en Annerville (beide achter Ulvenhout) vrij talrijk jonge boomkikvorschen aan. Aangezien we in verschillende boeken over natuurlijke historie slechts het Oosten des lands (Achterhoek) als vindplaats genoemd vonden, achten we onze vinding belangrijk genoeg, ze u te melden.

Onze vindplaats was begroeid o. a. met Moerashertshooi (*Hypericum helódes*) *Scutellária minor* (kl. glidkruid), *Hydrocotyle* (Waternavel), *Alisma ranunculoïdes* (kl. Waterwegbree) en *Rhamnus frangula* (vrilbrom).

Breda.

L. E. SMALLEGANGE. J. C. FEIJ JR.

Vlaamsche Gaai. — In afl. 16 van *D. L. N.*, jaarg. 16, las ik een stukje van den heer De Meyere, waarin deze heer eenige aanhalingen doet uit Duitsche werken over het zingen van de Gaai. Nu vond ik onlangs in een oud werk van het jaar 1562 een paar regels over de Gaai, waarin over hetzelfde onderwerp iets geschreven is. Daarin staat namelijk het volgende:

Hij (nl. een zekere Brissen) geeft aan dezen vogel, den naam van *Gaay* in 't Latijn *Gorrulus*. De Spaanschen noemen hem *Gayo*, de Italiaansche *Ghiandaia*, de Engelschen *Jay*. In 't Hoogduitsch geeft men er den naam aan, van *Haer*, *Haetzler*, *Holtz-Schreyer*, *Eicken Heher*, *Nusz-Hecker* en *Hoehel*. Wij noemen hem *Vlaamsche Gaay*.

De meeste der gemelde namen zijn, gelijk blijkbaar is, óf van het geluid, dat deze vogel maakt afkomstig, óf van het voedsel dat hij nuttigt en van zijne verblijfplaats. Immers de Gaayen, in kooien gehouden, kunnen klappen en fluiten geleerd worden; ja men kan ze het geluid van bijna alle Vogelen doen nabootsen, en in 't wilde, maken zij een vrij aangename galm, die door de bosschen klinkt. Zij houden zich meest in de Eikenboomen op, en derzelver vruchten zijn hunne gewoonlyke spijs, doch in de voorzomer eten zij ook boonen en erwten, die nog groen zijn. In de Haauwen, en beminnen de kersen zeer. Zij verzamelen eikels, tot winterprovisie, en hun keelgat is zoo wijd, dat zij die geheel kunnen doorslikken enz. enz.

Maaesen.

H. HAGEMAN.

Meeuwen. — In *D. L. N.* van 1 Maart 11. komt een berichtje voor over »Meeuwen«. Daarin komt het de schrijver ongelooflijk voor, dat de lindeboomen bij Woestduin omgekeerd geplant zouden zijn. Ik kan zulks niet beoordeelen, maar onmogelijk zal het wel niet wezen. Het volgende wil ik daarom uit eigen ondervinding mededeelen:

Op het koffieland Alas Petoeng (Java) moest om het bereidings-etablisement eene omheining gemaakt worden. Gelijktijdig werd in te nauw staande koffietuinen een rij koffieboomen uitgekapt. Men gebruikte die boomen weer voor de omheining en plantte die, omdat de bovenkant natuurlijk spitser was en dus gemakkelijker in den grond te krijgen, alle onderste boven. Niet alleen liepen de boomen weder mooi uit, maar enkele jaren geleden droegen ze zelfs aardig vrucht. De wortels werden natuurlijk geen takken, bovendien waren boomen bij het uitdunnen vlak boven den grond afgezaagd, maar de boom maakte een nieuwe scheut, die later zelf boom werd. Zegt ook niet de legende, dat de Spanjaarden de boomen in de Spanjaardslaan in de Haarlemmerhout uit den grond gehaald hebben en onderste boven weder ingeplant hebben?

Amersfoort.

H. DE KEMPENAER.

Lichtgevende Duizendpoot. — Voor eenige dagen vond ik een duizendpoot, welke sterk lichtgevend was. Tot mijn spijt heb ik het dier zóó zwaar verwond, dat hij binnen 24 uur, ondanks overdadig voedsel (ei, aardappelschil en bladaarde) gestorven is en ook geen licht meer gaf. Op de plaats waar hij zich bevond zaten lichtvlekken, maar een lichtbacteriën-kultuur heb ik er niet van verkregen. Wat zou de oorzaak van deze lichtverschijnselen kunnen zijn?

Rotterdam.

H. SMIT ADDENS.

Ik heb de *Geophilus electricus* maar eens gezien, nl. in Z.-Limburg, en weet er verder niets van.

H.

Roerdomp. — Bij een roerdomp, dien ik dezen winter opzette, vond ik in het lichaam een kleine snoek van ± 25 cM., die van de krop tot de aarsopening reikte. Toen ik hem bij den staart er uit trok, was de eerste helft gaaf, terwijl het verdere deel alle opvolgende fasen van verrotting vertoonde.

En nu een vraag: Waarvoor dient de gezaagde rand, die alleen aan de binnenzij van den nagel aan de middelste teen aanwezig is?

J. C. RIJK.